

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 25 sierpnia 2020 r.

DIH-2.709.46.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 131/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660 ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 10 lipca 2020 r., złożonego przez przedsiębiorcę Firma Wielobranżowa „KLUSEK” Bogdan Klusek, Krystyna Klusek Spółka jawna (... Krosno Odrzańskie) (zwanego dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji z 3 lipca 2020 r. wydanej przez Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej NR.8361.65.2020.RP wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na wystawienie świadectw jakości paliw stałych, w których wartości parametrów paliw stałych są niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr NR-57/2020 z 20 kwietnia 2020 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy (..) w składzie opału (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył

sprawdzenia jakości paliw stałych oraz przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b, 6c, 6d oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

Kontrolę przeprowadzono 22 kwietnia 2020 r. podczas której ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego orzech w ilości 20 ton, spełniającego wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). Do badań laboratoryjnych pobrano próbkę węgla kamiennego orzech nr 0220/20/8351 i próbkę kontrolną nr 3705/20/8351. Ww. próbki zbadano na zgodność z parametrami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2018 r., poz. 1891) oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r. Strona każdorazowo przekazywała kopię świadectwa jakości paliw stałych podmiotom nabywającym paliwa stałe. Świadectwa były zgodne ze wzorem świadectwa jakości określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892).

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/166/7/2020 z 29 kwietnia 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 22 kwietnia 2020 r. węgiel kamienny orzech (o nr próbki 0220/20/8351), po uwzględnieniu odchyleń określonych w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) zwanego dalej: „rozporządzeniem” , nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości wystawionym przez Stronę nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r., z uwagi na zawyżoną zawartość nadziarna - wynik badania wyniósł 15,1%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości paliwa stałego nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r. - max 10%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0220/20/8351 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r., badanie próbki kontrolnej o nr 3705/20/8351 pobranej 22 kwietnia 2019 r., zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO

INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 3705/20/8351 potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r. (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/166/7A/2020 z 30 kwietnia 2020 r.) w zakresie zawyżonego parametru zawartość nadziarna - wynik badania wyniósł 20,1%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości paliwa stałego nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r. - max 10,0%, uwzględniając odchylenie, które również zostało określone w § 2 ww. rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych ($\leq 10,00 + 0,2$). W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych jak również z świadectwem jakości nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r. wystawionym przez Stronę.

W piśmie z 11 maja 2020 r., inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego orzech oraz przekazali Stronie egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych ww. węgla kamiennego orzech o nr FM/166/7/2020 z 29 kwietnia 2020 r. i nr FM/166/7A/2020 z 30 kwietnia 2020 r.

W związku z powyższym, Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 16 czerwca 2020 r., znak: NR.8361.65.2020.RP zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwagi na wystawienie świadectw jakości paliw stałych, w których wartości parametrów paliw stałych są niezgodne ze stanem faktycznym oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli czyli 2019. Pismem z 23 czerwca 2020 r. Strona przedstawiła wartość obrotów paliwami stałymi za rok poprzedni.

Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 3 lipca 2020 r. wydał decyzję NR.8361.65.2020.RP nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw z uwagi na wystawienie świadectw jakości paliw stałych, w których wartości parametrów paliw stałych są niezgodne ze stanem faktycznym.

Pismem z 10 lipca 2020 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, poprzestaniu na pouczeniu i zastosowaniu przepisu art. 189f§1 Kpa. Swoją prośbę uzasadniła faktem, że deklaracja jakości paliw stałych dołączona do faktury zakupu była wystawiona przez (...) wydana na podstawie sprawozdania z badań J.S. Hamilton Polska S.A. i to ten podmiot powinien być ukarany za wprowadzenie do obrotu przedmiotowego paliwa stałego. Zdaniem Strony jedynym jej błędem było, że „do faktur dokumentujących sprzedaż paliwa stałego dołączała świadectwa jakości wystawione przez niego a nie potwierdzone za zgodność z oryginałem świadectwa wystawione przez (...)...”. Odwołujący się wskazał, że sprzedażą paliw stałych zajmuje się dodatkowo nie stanowi ona głównej działalności Strony. Ponieważ badania laboratoryjne są drogie, a wielkość sprzedaży i marża paliwa stałego niska musi zaufać dokumentom wystawionym przez sprzedawcę węgla. Ponadto stwierdza, że większe nadziearno jest dla klienta atrakcyjniejsze przy zakupie paliwa stałego od drobniejszej frakcji. Do odwołania została dołączona faktura zakupu paliwa stałego z 8 kwietnia 2020 r. oraz deklaracja jakości paliw stałych NR 12001/ORZECH/02/20 z 5 marca 2020 r. wystawiona przez (...)

Przy piśmie z 17 lipca 2020 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy.

Pismem z 31 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Protokół kontroli nr NR.8361.65.2020,0176/W/LB/20 z 22 kwietnia 2020 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej została poinformowana, że może wnieść uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie

w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień i nie wniosła uwag do protokołu kontroli.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 22 kwietnia 2020 r. (NR.8361.65.2020,0176/W/LB/20 akt kontroli) oraz sprawozdanie z badania próbki paliwa stałego nr FM/166/7/2020 r. z 29 kwietnia 2020 r. i próbki kontrolnej paliwa stałego nr FM/166/7A/2020 z 30 kwietnia 2020 r. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0220/20/8351 o masie 87,73 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3705/20/8351 o masie 82,39 kg, pobrano w należącym do Strony składzie opału (...). Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 12/W/20 z 22 kwietnia 2020 r.

Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/166/7/2020 z 29 kwietnia 2020 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 22 kwietnia 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego 0220/20/8351, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości paliw stałych nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 15,1%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości paliwa stałego nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r., max 10%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0220/20/8351 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3705/20/8351 zostało przeprowadzone z urzędu. Badanie to wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu oraz w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego z uwagi

na zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 20,1%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości paliwa stałego nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r., max 10,0 % uwzględniając odchylenie, które również zostało określone w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych ($\leq 10,00 + 0,2$).

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 227/2020/RPS z 22 kwietnia 2020 r. Tym samym wydane przez Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł,
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019, poprzedzającym rok kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200 000 zł, Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji

Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W odwołaniu Strona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wniosek Strony nie zasługuje na uwzględnienie. Organ odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że konsumenci byli wprowadzani w błąd, bowiem jakość paliwa nie odpowiadała wymaganiom wskazanym w rozporządzeniu oraz tej zadeklarowanej na świadectwie jakości, a samo świadectwo zostało wystawione w sprzeczności ze stanem faktycznym. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości

paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Nie można zgodzić się, że argumentem Strony, iż większa ilość nadziarna, niż deklarowana w świadectwie jakości, w paliwie stałym stanowi zaletę tego paliwa. Należy zauważyć, że w zależności od modelu pieca do spalania paliwa stałego i jego ustawień w zakresie stosowania rodzaju paliwa stałego, takie paliwo stałe będzie poszukiwane przez kupującego. Dlatego też tak istotne są świadectwa jakości paliwa stałego, w którym podano rzeczywiste parametry. Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakup paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. W związku z powyższym na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Odnosząc się do dołączonej do odwołania faktury oraz deklaracji jakości paliwa stałego wystawionego przez (...). należy stwierdzić, że nie mają one wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Dołączone dokumenty stanowią o sprzedaży paliwa stałego w sortymencie orzech i deklaracji jakości co do jego parametrów na dany dzień wystawienia przez inny podmiot. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny np. wytwórcę paliwa stałego nie jest tożsamy ze świadectwem jakości paliw stałych, które ma obowiązek wystawić podmiot wprowadzający paliwo stałe do obrotu. Dlatego też Strona nie popełniła w tej kwestii żadnego błędu, jak

twierdzi w odwołaniu, wystawiając świadectwo jakości dla paliwa stałego. Świadectwo jakości powinno być wystawione przez Stronę i w nim powinny znaleźć się określone przepisami dane Strony. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę powinno zawierać między innymi NIP, Regon, siedzibę oraz oświadczenie Strony jako wprowadzającego paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach oraz wskazane parametry jakościowe paliwa stałego wprowadzanego do obrotu. Ponadto winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe. Należy zaznaczyć, że wyrok Sądu VI SA/WA 1405/19 z 17 października 2019 r., wskazał, że ...” ...przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ustawy o jakości paliw...” Odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa stałego i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo stałe nie spełnia określonych wymagań. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może nałożyć kary na inny podmiot, gdyż to Strona była kontrolowana i wprowadzała do obrotu ww. paliwo stałe, którego parametry nie były zgodne ze stanem faktycznym. To Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym oświadczyła jako wprowadzający paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Należy wskazać, że to Strona deklaruje jakie parametry ma paliwo stałe i to ona jest za nie odpowiedzialna.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 10 lipca 2020 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji z 3 lipca 2020 r. wydanej przez Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej NR.8361.65.2020.RP nakładającej na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na wystawienie świadectw jakości paliw stałych, w których wartości parametrów paliw stałych są niezgodne ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. nr NBP O/O Zielonej Górze: 77 1010 1704 0037 2422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/